

Ministrstvo za pravosodje
Župančičeva ulica 3
1000 Ljubljana

Ljubljana, 13. 11. 2017

Zadeva: Pripombe k Osnutku Zakona o varstvu osebnih podatkov ZVOP-2 (EVA: 2017-2030-0039, verzija z dne 3. 10. 2017)

Ministrstvo za pravosodje je dne 4. 10. 2017 objavilo osnutek Zakona o varstvu osebnih podatkov ZVOP-2. Omenjeni zakon ter Splošna uredba o varstvu odsebnih podatkov (dalje: GDPR), bosta pomembno vplivala na poslovanje operaterjev ponudnikov elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, zato smo se v Sekciji operaterjev elektronskih komunikacij pri Gospodarski zbornici Slovenije (dalje: SOEK)¹ dolžni odzvati, še toliko bolj zaradi presenetljive ugotovitve, da je pretežni del GDPR direktivne narave, kar se odraža tudi v samem osnutku ZVOP-2.

Glede na ugotovitve, ki jih podajamo in utemeljujemo v nadaljevanju, uvodoma pozivamo naslovni organ, da nikakor ne hiti s postopkom sprejema ZVOP-2 ter prizadevanja usmeri v pripravo vzdržnega besedila ZVOP-2, ki naj se v popravkih osredotoči izključno na tisti ožji del GDPR, kjer je državam članicam izrecno prepuščena ureditev specifičnih področij. Vsekakor pričakujemo, da bo takšno stališče izrazil tudi urad Informacijske pooblaščenke, ki bo nenazadnje pristojen za nadzor nad izvajanjem GDPR in ZVOP-2.

GDPR je uredba, ki je pravno zavezujoč akt ter v našem pravnem redu velja neposredno (uredba se v celoti uporablja v vseh državah EU – 249. člen PES) in ni dovoljen nikakršen poseben prenos ali celo drugačno urejanje. ZVOP-2 po drugi strani lahko dodatno ureja le del določb GDPR – kjer je tako izrecno določeno, ker v preostalem delu velja neposredno GDPR. Dodatno ugotavljamo, da predlagatelj zakona vnaša še dodatno zmedo s tem, da le deloma povzema določila GDPR (ki naj bi bila direktivne narave), del pa prepušča GDPR (primer 7.

¹ Sekcija operaterjev elektronskih komunikacij, deluje v Združenju za informatiko in telekomunikacije pri Gospodarski zbornici Slovenije, že vrsto let, ter združuje gospodarske družbe A1 Slovenija, d.d., Šmartinska cesta 134b, Ljubljana (nastala z združitvijo družb Si.mobil, d.d. in Amis, d.o.o.), Telemach, d.o.o., Cesta ljubljanske brigade 21, Ljubljana (nastala z združitvijo družb Telemach, d.o.o. in Tušmobil, d.o.o.) ter Telekom Slovenije, d.d., Cigaletova 15, Ljubljana (ki je pridružila družbo Debitel, d.d.). Člani SOEK združujejo gospodarske družbe z reprezentativnim deležem končnih uporabnikom elektronskih komunikacijskih storitev.

člen). S tem se v naš nacionalni pravni prostor vnaša zmešnjavo in nejasnost, saj ob branju osnutka ZVOP-2, ne vemo več natančno kje velja neposredno GDPR in kje ZVOP-2. Nespoštovanje GDPR pomeni kršitev in odgovornost kršitelja. Nespoštovanje ZVOP-2 prav tako pomeni kršitev in odgovornost kršitelja.

S strani predlagatelja zakona je bilo izrecno izpostavljeno, da je velik del določb GDPR-ja direktivne narave. S tem se ne strinjamo, saj ZVOP-2 dodatno ureja področja, ki so dovolj natančno urejena v uredbi oziroma določa dodatne obveznosti, v nasprotju z uredbo. Na drugi strani pa ne ureja področja, katera bi bilo smiselno dodatno urediti (neposredno trženje,...).

GDPR je bil sprejet z namenom enotne ureditve področja varstva osebnih podatkov v EU. S tem, ko so v ZVOP-2 določene vsebine, ki so v GDPR-ju natančno urejene, urejene drugače, ta namen ni uresničen.

Iz tega razloga predlagamo, da se v ZVOP-2 umesti več jasnosti glede tega, kje velja GDPR in kje ZVOP-2 oziroma, da se v ZVOP-2 za namen urejanja vsega na enem mestu določbe GDPR-ja, ki so že same po sebi dovolj jasne prenesejo dobesedno, ter da se drugače uredi le to kar je v nacionalnem pravnem redu lahko urejeno drugače. Seveda, ob upoštevanju kogentnih pravnih norm GDPR-ja.

V nadaljevanju podajamo pripombe po posamičnih členih osnutka ZVOP-2.

1. člen 1. odstavek

V prvem odstavku uporabljena beseda »tajnost« je nerodna in odpira vprašanja ali so osebni podatki tajni podatki. **Predlagamo, da se nadomesti npr. z »zaupnosti« ali skrivnosti ali še boljše izbriše.** Zapis brez nje »Vsaki posameznici ali posamezniku pripada osebna človekova pravica do varstva njenih ali njegovih osebnih podatkov.«.

Tudi v nadaljevanju osnutek ni konsistenten pri uporabi teh terminov – npr. 37. člen govori o dolžnosti varovanja zaupnosti. GDPR uporablja pojem poklicne skrivnosti (ki ga uporablja npr. tudi Zakon o zdravstveni dejavnosti). **Predlagamo ustrezno terminološko uskladitev.**

4. člen

Ker se osnutek zakona na precej mestih tudi posredno – npr. z navajanjem »v skladu z zakonom« sklicuje tudi na GPDR in zato, **da se to razlikovanje jasno pojasni predlagamo, da se to v 4. členu jasno navede. Npr. »Pojem zakon pomeni ta zakon in pravne akte ali**

odločitve Evropske unije, katerih določbe so enakovredne zakonom in neposredno uporabne ter določbe drugih zakonov Republike Slovenije.»

5. člen 2. odstavek

(2) Ta zakon se uporablja tudi za obdelavo osebnih podatkov, ki poteka v okviru sedeža, podružnice ali druge poslovne enote upravljavca ali obdelovalca, ki je ustanovljena ali registrirana v drugi državi članici Evropske unije, če tako določajo posamezne določbe tega zakona.

Pozivamo naslovni organ da pojasni in utemelji, kje v zakonu so takšne določbe? Sicer predlagamo brisanje tega člena.

6. člen 1. odstavek

Zakonitost obdelave osebnih podatkov je že določena v 6. členu GDPR. Namen ZVOP-2 naj bi bil med drugim tudi zagotavljanje določb »na enem mestu«. Za ta namen naj se v 6. člen ZVOP-2 prenesejo določbe iz 6. člena GDPR. Po osnutku je potrebno za to, kakšni so zakonske podlage pogledati tudi v GDPR, kar pomeni, da ne izpolni tega osnovnega namena.

Predlagamo, da se v besedilo 1. člena s tem mestu nadomesti s prenosom 1. odstavka 6. člena GDPR ali pa se ta člen v celoti briše.

6. člen 2. odstavek

Zakon naj bi določal večjo pravno varnost tako za posameznike kot tudi za zavezance. Definicija tega kaj se šteje za pošteno rabo je že v osnovi zelo težavna naloga. Besedilo je napisano nejasno npr. del »da posamezniki lahko dejansko ocenijo ali lahko prostovoljno sodelujejo pri obdelavi njihovih osebnih podatkov« vodi v sklepanje, da drugačna obdelava kot tista na prostovoljni osnovi ni poštena (pa jo GDPR npr. v točkah c, d, e, f 6. člena pod določenimi pogoji dopušča) – kar nikakor ne veča pravne varnosti. Prav tako obdelava v najmanjši možno meri ni nujno povezana s pošteno obdelavo – kaj je v primeru ustreznega razkritja in podanega soglasja najmanjša možna mera? Npr. če je pri zagotavljanju blaga/storitev na podlagi neobveznega, prostovoljne privolitve (skladne z GDPR) zbranih več podatkov bi bilo nujno potrebno za samo dobavo blaga/storitev potem je tudi taka obdelava poštena tudi obdelava v obsegu večjem od najmanjše možne mere.

Ker GDPR isti namen doseže - poštenost obdelave podatkov - ureja skozi druge določbe (npr. načelo sorazmernosti, zahteve glede obveščanja posameznikov o obdelavi), menimo, da lahko tak pristop uporabi tudi ZVOP-2. Poštenost obdelave podatkov uredi

skozi druge določbe v katerih je lahko bolj jasen in določen in s tem nudi večjo pravno varnost tako posameznikom kot tudi zavezancem.

Zato predlagamo, da se 2. odstavek 6. člena briše.

9. člen 2. odstavek

Pravne podlage oz. možne pravne podlage za obdelavo lahko določajo zakoni oz. GDPR (1. odstavek 6. člena). Členi od 13 do 16 določajo le posebna pravila za naknadno obdelavo za druge namene od tistih za katere so bili podatki prvotno zbrani. Tako drugi odstavek le povzroča nejasnost in je nepotreben.

Predlagamo, da se 2. odstavek 9. člena briše.

10. člen

izraz:

»isti povezovalni znak« - glede na nadaljnjo uporabo pojma v zakonu, zaradi jasnosti in pravne varnosti ***predlagamo da se definicija jasno omeji na to, da to pomeni z zakonom določeno osebno identifikacijsko številko.***

»povezovanje zbirk« - glede na nadaljnjo uporabo pojma v zakonu, zaradi jasnosti in pravne varnosti ***predlagamo da se definicija jasno omeji na to, da to pomeni zbirke v javnem sektorju.***

11. člen

Glede tega področja je v GDPR-ju jasno navedeno, da tega ne ureja in je prepuščeno v ureditev nacionalni zakonodaji.

ZVOP-1 v 2. odstavku 23. člena določa, da lahko podatke umrlega posameznika upravljalec posreduje osebi, ki je po zakonu, ki ureja dedovanje, njegov zakoniti dedič prvega ali drugega dednega reda, če za uporabo osebnih podatkov izkaže pravni interes, umrli posameznik pa ni pisno prepovedal posredovanja teh osebnih podatkov.

Osnutek ZVOP-2 pa v 3. odstavku 11. člena določa, da lahko upravljalec podatke o umrlem posamezniku posreduje zakoncu, zunajzakonskemu partnerju ali partnerju iz partnerske zveze, otrokom ali staršem, če umrli posameznik predhodno ni pisno prepovedal posredovanja osebnih podatkov.

Širitev pravic, kot izhaja iz 11. člena Osnutka ZVOP-2 se nam zdi preširoka.

Predlagamo, da v členu ostane zahteva za izkaz pravnega interesa. Pri ureditvi določbe tega člena, bi bilo smiselno, da se predlog 11. člena ZVOP-2, nadomesti z obstoječim 23. členom ZVOP-1.

12. člen 2. odstavek

Ta člen prinaša nejasnost glede termina »razpoložljive tehnologije« in »razumna prizadevanja«.

Predlagamo, da se ta dva termina dodatno pojasni.

12. člen 4. odstavek

Iz obrazložitve zakona izhaja le da so v tem členu opisani pogoji za soglasje otroka. Tako obrazložitve za 4. odstavek, ki določa posebne strožje zahteve za obdelavo podatkov potem, ko je soglasje na ustrezen način že podano, ni. ***Menimo, da je navedena določba povsem prestroga in ni življenjska saj bi morali ponudniki blaga in storitev, ki so na voljo tako odraslim kot otrokom imeti vzpostavljena dva ločena režima.*** Dodajanju omejitev, ki pomenijo veliko breme oziroma velike omejitve pri poslovanju za gospodarske subjekte brez neke smiselne obrazložitve in razlogov lahko le nasprotujemo. Prav tako napotovanje na smiselno uporabo pravil iz 9. člena GDPR pri obdelavi vseh podatkov otrok ni smiselno oz. glede na vsebino 9. člena GDPR ne nudi neke pravne varnosti saj ni jasno kako naj se 9. člen GDPR smiselno uporabi.

Dodatno menimo, da te in druge dodatne omejitve v GDPR niso predvidene oziroma niso diskrecijska pravice držav članic, zato nasprotujemo takšnemu urejanju. GDPR je bila sprejeta z namenom enotne ureditve področja varstva osebnih podatkov v EU. GDPR sicer za določena vprašanja dopušča, da jih države članice uredijo z nacionalnimi predpisi oziroma države članice lahko uredijo področja, ki jih GDPR ne ureja. To področje ureja GDPR in menimo, da bi nacionalna pravila, ki bi urejala to področje drugače/strožje bila v nasprotju z GDPR.

12. člen 6. odstavek

(6) Upravljavca lahko obdeluje osebne podatke iz prvega odstavka tega člena samo dokler je to potrebno za namene, zaradi katerih so bili zbrani, ne glede na to, ali je posameznik še vedno

v položaju otroka. Po izpolnitvi namena iz prejšnjega stavka jih mora izbrisati najpozneje v roku enega leta, razen, če je podana nova privolitev posameznika, na katerega se nanašajo.

V 6. odstavku 12. člena osnutka ZVOP-2 je sporna določba, ki upravljalcem in obdelovalcem nalaga dodatno obveznost, ki iz GDPR-ja ne izhaja. V 65. preambuli GDPR-ja je namreč določeno, da bi moral posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, imeti pravico do popravka osebnih podatkov in »pravico do pozabe«. Uredba predvideva aktivno vlogo uporabnika in ne predvideva, da se upravljalcem in obdelovalcem nalagajo dodatne obveznosti.

Iz tega razloga v 6. odstavku 12. člena predlagamo brisanje zadnjega stavka:« Po izpolnitvi namena iz prejšnjega stavka jih mora izbrisati najpozneje v roku enega leta, razen, če je podana nova privolitev posameznika, na katerega se nanašajo.»

13. in 15. člen

Ta člena se nanašata na obdelavo podatkov za druge namene, od prvotno zbranega namena. Določili teh dveh členov sta v nasprotju z določbo GDPR-ja. Področje uporabe podatkov za drug namen, od prvotno zbranega namena, je v GDPR-ju dovolj natančno urejeno, zato dodatna ureditev v ZVOP-2 ni potrebna.

V 50. preambuli GDPR-ja je določeno, da se osebni podatki lahko uporabljajo za druge namene, od prvotno zbranih namenov, kadar je ta obdelava združljiva z nameni, za katere so bili podatki prvotno zbrani. V takem primeru ni potrebna ločena pravna podlaga od tiste, na podlagi katere so bili podatki prvotno zbrani. Nadalje določa, da če je posameznik privolil ali, če nadaljnja obdelava temelji na zakonski podlagi prava EU ali nacionalne države članice, je nadaljnja obdelava podatkov dovoljena, ne glede na združljivost namenov.

ZVOP-2 pa v 13. členu v takšnem primeru določa pisno presojo združljivosti novega namena. Tu je glede na preambulo GDPR-ja sporen celoten člen. V 50. preambuli GDPR-ja je jasno navedeno, kaj je potrebno upoštevati pri presoji združljivosti namenov. Dokazno breme glede obdelave podatkov je vedno na strani upravljalca, zato zahteve, kot so navedeno v 13. členu osnutka ZVOP-2, niso potrebne.

Povsem v nasprotju z GDPR-jem pa je 15. člen ZVOP-2, ki poleg pisne presoje združljivosti namenov zahteva še dodatno pravno podlago. Poleg tega so taksativno našteje pravne podlage, v 1. odstavku 15. člena ZVOP-2, ožje od tistih, ki jih GDPR predvideva za prvotni namen. Ta predlog člena je v nasprotju z GDPR-jem in vnaša zmedo v naš pravni prostor. Za dosego cilja »vse na enem mestu« bi bil dovolj in primernejši prenos določb GDPR v zakon, brez postavljanj dodatnih omejitev.

Glede na navedeno, predlagam brisanje 13. in 15. člena.

Neposredno trženje

V 47. preambuli ZVOP-2 je določeno, da se obdelava podatkov za neposredno trženje lahko šteje za opravljeno v zakonitem interesu.

Z razliko od ZVOP-1, osnutek ZVOP-2 ne vključuje določbe, ki bi urejala področje neposrednega trženja. Glede na določbo v preambuli GDPR-ja in glede na določbe 13. in 15. člena ZVOP-2, se ustvarja zmeda.

Predlagamo, da se v ZVOP-2 smiselno umesti določba, kot izhaja iz preambule 47. člena GDPR, da se neposredno trženje lahko šteje za opravljeno v zakonitem interesu.

Uresničevanje pravic posameznikov

Predlagamo, da se v ZVOP-2 umestijo določbe glede kriterijev za izvajanje pravic posameznikov iz členov 12 – 22 in 34 GDPR-ja, možnosti zaračunavanja stroškov za uresničevanje pravic posameznikov, o pravici do prenosljivosti ter o tem kdaj šteje, da je posameznik že bil obveščen o namenih obdelave osebnih podatkov.

17. člen 2. odstavek točka c)

Pojem »varovanje življenja in telesa posameznika« v osnutku zakona je drugačen/ožji od pojma »zaščite življenjskih interesov posameznika« po GDPR. Zaradi pravne varnosti predlagamo uporabo pojma iz GDPR.

20. člen

Predlagamo, da se poleg splošne omejitve določene v 1. odstavku omogoči izjema, da se je podlagi privolitve dopustna hramba za obdobje določeno v privolitvi. Npr. z novim tretjim odstavkom:

»(3) Prvi odstavek in drugi odstavek tega člena se ne uporablja v primeru obdelave podatkov na podlagi privolitve posameznika na katerega se nanašajo osebni podatki v kateri je opredeljen tudi drug daljši rok hrambe oziroma obdelave podatkov.«.

Glede na to, da GDPR postavlja jasne zahteve, ki jih mora izpolnjevati privolitev za to, da je skladna z GDPR, menimo, da navedeno ne slabša položaja, pravic in varnosti posameznikov.

Dodatno predlagamo, da se v 2. odstavku določen 5 letni rok hrambe poleg do sedaj predlaganih možnosti hrambe posebej in ločeno dopusti v zasebne sektorju tudi za namen varovanja pred civilnopravnimi zahtevki, npr. z novih četrtem odstavkom:

»(4) Poleg hrambe podatkov v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena je v zasebnem sektorju za namen varstva pred civilnopravnimi zahtevki dopustna hramba in obdelava osebnih podatkov povezanih in zbranih v sklopu posameznega poslovnega razmerja tudi za rok 5 let od konca poslovnega razmerja oziroma do zaključka postopkov obravnave civilnopravnega zahtevka.«.

22. člen

V 22. členu osnutka ZVOP-2 je navedeno, da je potrebno izvesti predhodno oceno učinka varstva osebnih podatkov, za vsako novo obdelavo osebnih podatkov.

GDPR v 35. členu določa, da je oceno učinka v zvezi z varstvom podatkov potrebno izvesti, kadar je možno, da bi lahko vrsta obdelave podatkov, zlasti z uporabo novih tehnologij, ob upoštevanju narave, obsega, okoliščin in namenov obdelave povzročila veliko tveganje za pravice in svoboščine posameznikov.

GDPR torej izrecno določa, v katerih primerih je potrebno izvesti oceno učinka v zvezi z varstvom podatkov. Dodatno se s tem, ko se predlaga priprava za **vsako** novo obdelavo – tudi najbolj enostavno - institut ocene učinka razvrednoti in izvotli. Če bodo ocene učinkov obvezne za vse nove obdelave podatkov je zelo verjeno oz. realno, da bodo ocene učinkov postale rutinska in pro-forma operacija brez nekega dejanskega vsebinskega presojanja, ter, da se bo ta efekt razširil tudi na tiste vrste novih obdelav kjer je dejansko potreben – t.j. tam kje bi obdelava lahko povzročila veliko tveganje

Določba ZVOP-2 je v nasprotju z določbo GDPR. Iz tega razloga predlagamo, da ZVOP-2 v tem členu samo povzame določbo GDPR ali pa se besedilo 22. člena Osnutka ZVOP-2, v celoti črta.

32. člen 5. odstavek

Potrebna bi bila dodatna razlaga, v kakšnem primeru gre za konflikt interesov. Prav tako je vprašljivo, kako se lahko preveri morebitne konflikt interesov z obdelovalcem, katerih je lahko v večjih organizacijah zelo veliko.

Anonimizacija

V GDPR-ju in Osnutku ZVOP-2 ni podane jasne definicije pojma anonimizacija. V 3. točki 2. odstavka 23. člena ZVOP-2 je pojem anonimizacije navedenih skupaj s pojmom psevdoanonimizacije, ampak razlikovanje med pojmomoma ni jasno opredeljeno. Sicer 23. člen ZVOP-2 vključuje precej nejasnih določb.

Predlagamo, da ZVOP-2 povzame definicijo pojma anonimizacija, kot izhaja iz 26. preambule GDPR-ja.

31. člen 3. odstavek

V skladu s smernicami WP29 za pooblaščen osebe za varstvo podatkov (v nadaljevanju DPO) morajo zavezanci ime DPO-ja sporočiti Informacijskemu pooblaščenču, na zahtevo pa GDPR obvezne javne objave imena in priimka DPO med njenimi kontaktnimi podatki, temveč to prepušča presoji posameznega zavezanca. Besedilo 3. odstavke se bere kot da so glavni kontaktni podatki ime in priimek in da je potrebno posameznike, na katere se nanašajo le te z njimi seznaniti. Iz GDPR in mnenja WP29 izhaja, da mora zavezanec v evidenci imeti ime in priimek DPO-ja, njegove kontaktne podatke (30. člen) ter le to sporočiti tudi IP, v skladu s 13. in 14. členom GDPR pa mora posameznika obvestiti le o kontaktnih podatkih in ne o identiteti DPO-ja. GDPR tako jasno loči med identiteto in kontaktnimi podatki (npr. na to kaže tudi razlika v besedilu točk a) in b) 1. odstavka 13. in 14. člena, ki za upravljavca določata obveščanje o identiteti in kontaktnih podatki za DPO-ja pa le obveščanje o kontaktnih podatkih.

Predlagamo, da se ta odstavek uskladi z GDPR tako da se glasi:

»(3) Upravljavec ali obdelovalec, ki je imenoval pooblaščen osebo, mora v roku osmih dni od imenovanja vpisati njen naziv ali ime in kontaktne podatke v svoji evidenci dejanj obdelave, ter jih sporočiti Informacijskemu pooblaščenču. Prav tako kontaktne podatke javno objavi in na primeren način s kontaktnimi podatki pod pogoji iz členov 13 ali 14 Splošne uredbe seznaniti posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ki jih obdeluje.«

36. člen 1. odstavek 4. alineja

Člen določa, da mora zavezanec zagotoviti, da lahko s pooblaščen osebo stopijo v stik posamezniki »... v uradnem jeziku države prebivališča...«.

Navedeno je povsem nemogoče zagotoviti saj pomeni, da je potrebno zagotoviti možnost stika v vseh uradnih jezikih na svetu. Posamezniki imajo lahko prebivališče kjerkoli na svetu. Navedeno določba je izvedljiva v kolikor je bilo s tem mišljeno »... v uradnem jeziku države sedeža upravljavca ali obdelovalca...«.

Predlagamo ustrezen popravek ali brisanje.

36. člen 4. odstavek

Pri prevzemih se le ti pogosto dogajajo med družbami, ki delujejo na istem področju imajo z vidika varstva osebnih podatkov enake obveznosti in imata oziroma bosta imele pogosto tako prevzemna kot prevzeta družba že imenovane pooblaščenice osebe za varstvo podatkov.

Tako predlagamo, da se zadnji stavek tega odstavka dopolni tako da se glasi:

»V primeru spremembe delodajalca, pooblaščenica oseba ohrani svoj položaj pooblaščenice osebe, če pri delodajalcu prevzemniku še naprej obstaja obveznost imenovanja v skladu s tem zakonom in če delodajalec prevzemnik pred prevzemom ni imel imenovane pooblaščenice osebe.«

44. člen 6. odstavek

Med drugim napotuje na smiselno uporabo pravil iz 1. do 4. odstavka tega člena, pri čimer so le ti napisani specifično za ožji del javnega sektorja – za organe, ki sprejemajo zakone, podzakonske akte in druge predpise. Napotitev na smiselno uporabo teh določb je lahko smiselna za druge upravljavce v javnem sektorju. Zavezanci po 6. odstavku so tudi zavezanci iz zasebnega sektorja, kjer navedena napotitev ni smiselna.

Zato predlagamo, da se 6. odstavek razdeli v dva od katerih eden ureja druge upravljavce iz javnega sektorja, drugi pa upravljavce iz zasebnega sektorja, ter da se pri upravljavcih iz zasebnega sektorja napotitev na smiselno uporabo 1. do 4. odstavka briše ali nadomesti z napotitvijo na 36. člen GDPR, tako, da se glasita:

»(6) Drugi upravljavci iz javnega sektorja so se dolžni predhodno posvetovati z Informacijskim pooblaščencom, s smiselno uporabo določb prvega do četrtega odstavka tega člena, kadar je iz ocene učinka na varstvo osebnih podatkov iz 22. člena tega zakona razvidno, da bi obdelava osebnih podatkov povzročila veliko tveganje za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, če upravljavec ne bi sprejel ukrepov za ublažitev tveganja.

(7) Upravljavci iz zasebnega sektorja so se dolžni predhodno posvetovati z Informacijskim pooblaščencom, v skladu s 36. členom Splošne uredbe, kadar je iz ocene učinka na varstvo osebnih podatkov iz 22. člena tega zakona razvidno, da bi obdelava osebnih podatkov povzročila veliko tveganje za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, če upravljavec ne bi sprejel ukrepov za ublažitev tveganja.«

80. člen

Kaj je videonadzor – manjka definicija, kar omogoča različne razlage in posledično ne nudi prave pravne varnosti. Predlagamo, da se doda ustrezno pojasnilo.

Tako ni mogoče presoditi ali npr. storitev štetja obiskovalcev poslovnih prostorov trgovca, ki za delovanje uporablja videokamero spada med videonadzor ali ne oziroma kdaj ne ali pa avtomatska prepoznavna registrskih tablic službenih vozil, pred avtomatsko zapornico

82. člen 6. odstavek

Zaradi manjših stroškov spostavitve videonadzornih sistemov ***predlagamo, da se lahko za njihov delovanje uporabijo tudi tehnologije navedeni v tem členu in da se prepoved omeji na ravnanja – t.j. na to, da je sprotno ali naknadno pregledovanje dogajanja v območju izvajanja videonadzora dopustno in omogočeno le upravljavcu oziroma pooblaščenim osebam, ki jih izvajajo videonadzor.***

To utemeljujemo z dejstvom, da sama vrsta tehnične izvedbe izvajanja videonadzora, ne vpliva na varnost osebnih podatkov in zato ni utemeljenih razlogov za prepoved določenih tehnologij.

82. člen 8. odstavek

Pojem spremljanja dogajanja v območju videonadzora ni jasno opredeljen – osnovna funkcionalnost zagotavlja videodomofona zagotavlja možnost spremljanja dogajanja v področju videonadzora – običajno v omejenem času. Ker spremljanja dogajanja ni opredeljeno, ni jasno ali je to dopustno ali ne. ***Predlagamo, da se ustrezno določi definicija spremljanja, da se ta nejasno odpravi ali da se briše oziroma v snemanje spremeni beseda »spremljanje«, ta da bi se člen glasil:***

»(8) Izjemoma je dovoljeno omogočiti združitev videonadzornega sistema z napravami, ki jih uporabljajo lastniki za potrebe vstopa v večstanovanjsko stavbo, kot sta na primer domofon ali video domofon, razen če te naprave omogočajo snemanje dogajanja v območju izvajanja videonadzora na posamezni napravi. Snemanje dogajanja v območju izvajanja videonadzora mora onemogočiti upravljavec videonadzora.«.

86. člen 6. odstavek

Predlagamo, da se izjema iz tega odstavka razširi na splošno izjemo, tako da v tem primeru ne bi veljale omejitve iz tega člena. Uporaba določenih biometričnih ukrepov – npr.

uporaba biometrije pri varovanju dostopov do naprav (npr. mobilni telefoni, prenosni računalniki) postaja vsakdanja in običajna praksa. Dodatno menimo da varovalka »in so te vedno pod nadzorom posameznika« ustrezno varuje pravice posameznikov in če je izpolnjena se dejansko postavlja vprašanje ali oz. kdo je tu sploh upravljalec podatkov – če so ti pod nadzorom posameznika potem je to posameznik sam in ne vidimo utemeljenih razlogov za kaj ne bi omogočili tovrstne uporabe teh tehnologij.

88. člen 2. odstavek

Podatek »zaposlitev« naj se razširi v »zaposlitev oziroma poslovni subjekt, v okviru katerega ali za katerega deluje posameznik«.

Kot smo uvodoma predlagali – naslovni organ naj ne hiti s sprejemom ZVOP-2, sicer tvega sprejem nekvalitetnega predpisa, ki bo v prihodnjih letih znatno otežil učinkovito varstvo osebnih podatkov, ohromil poslovanje zavezancev, predpis pa bo potreben revizije še preden bo zaživel.

S spoštovanjem,

Dušan Zupančič
Direktor Združenja za informatiko in telekomunikacije pri GZS

Katja Mohar-Bastar
Predsednica SOEK

Poslano naslovníku na elektronski naslov: gp.mp@gov.si